

[Dorte Bennedsen]

punkter og de betænkeligheder, fru Ebba Strange var fremme med dér. Jeg vil igen vende tilbage til det arbejde, der foregår, ikke i EF, men i et eller andet ejendommeligt regi omkring udarbejdelsen af en grænsekonvention, et fortroligt arbejde. Jeg synes, det er uhyre betænkeligt, at det foregår i fortrolighed, alle papirer er stemplet fortroligt, og der bliver ingen offentlig debat om det. UNHCR har ikke været inddraget i det, ingen har mulighed for at udtale sig om det. Jeg har, fordi vi har fået konventionen i Retsudvalget som fortrolig, haft lejlighed til at læse den og er dybt, dybt bekymret for de konsekvenser, den konvention vil få, hvis den bliver gennemført, som den foreligger for øjeblikket.

Lad mig så sige, at det har været sagt fra flere ordføreres side, at vi skal kunne stille krav til de fremmede iblandt os. Ja, det er vi da i Socialdemokratiet enige i. Vi skal stille krav til hinanden, og vi skal stille krav til dem, der kommer her, men det, der er det essentielle for os, er, at vi ikke stiller nogle specielle, helt anderledes krav til de fremmede, end vi stiller til danskerne. Der må være lige ret for loven for de mennesker, der bor her i landet.

Så sagde ministeren, at Socialdemokratiet lukkede øjnene for, at vi binder meget store ressourcer til behandling af asylansøgere, og henviste til denne konference, fordi det er ansøgninger fra folk, som ikke er, skal vi sige traditionelle flygtninge, men snarere, hvad man kunne kalde fattigdomsflygtninge. Så føjede ministeren til, at vi ikke kan løse dette fattigdomsproblem gennem asyllovgivningen. Det er jeg enig i at vi ikke kan; jeg er også enig i, at en del af de ansøgere er fattigdomsflygtninge. Frem for alt kan vi nu risikere fra Nordafrika at få et meget, meget stort antal af disse fattigdomsflygtninge til Europa. Det understreger jo kun, hvad jeg var inde på i mit første indlæg: at det spilleme er på tide, at vi kommer i gang med på en helt anderledes konstruktiv måde at få lagt langsigtede planer og ikke kun tager hovsaløsningerne, når kurderproblemet opstår, eller hvad der ellers er af akutte problemer, så vi får forebygget nogle af disse fattigdomsproblemer.

Ministeren var også et par gange inde på spørgsmålet om flygtningebørnene og sagde, at der var nedsat en arbejdsgruppe. Jeg vil i den forbindelse godt spørge ministeren – jeg rejste det også over for ministeren i Nordisk Råd –

om der er kommet kontakt til de nordiske lande. For en del af de uledsagede flygtningebørn, vi har her i landet, har ingen form for familierektion til nogen, der er bosiddende i landet, men har det derimod til nogle, der er bosiddende i andre nordiske lande, og formentlig vice versa. Jeg vil godt høre, om der er kommet gang i dette nordiske samarbejde; jeg synes, at det var et fornuftigt sted at samarbejde.

Lad mig så til sidst sige til fru Pia Kjærsgaard, at hun da gerne må lade være med at tale om en strammere udlændingelov, hvis Socialdemokratiet skal høre efter, og i stedet tale om en bedre udlændingelov. Jeg vil gerne sige, at det, der er kommet frem fra Fremskridtspartiet her i dag, anser Socialdemokratiet ikke for at være et bidrag til en bedre udlændingelov.

Jeg skal ikke gøre dette indlæg langt, men kun sige, at jeg opfatter, at en af grundforskellene mellem Fremskridtspartiet og Socialdemokratiet måske er, at vi i Socialdemokratiet ikke udelukkende betragter flygtninge som mennesker, der spiser vore ressourcer; vi betragter dem faktisk også som mennesker, der iblandt bringer os værdifulde ressourcer.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Men tingene hænger bare ikke sammen, for fru Dorte Bennedsen må konkretisere, hvad hun mener med, at flygtninge bibringer os værdifulde ressourcer. Jeg er da enig i, at fremmede folkeslag kan bibringe danskerne værdifulde ressourcer. Det er bare slet ikke det, vi taler om, og det er ikke det, vi kan forklare den danske vælgerbefolkning. Så jeg må tage stærkt afstand fra fru Dorte Bennedsen, der ligesom insinuerer, at Fremskridtspartiet har en anden holdning til flygtninge i nød. Det er heller ikke det, vi har diskuteret i dag. Jeg er godt klar over, at der er nogle, der har forsøgt at lade debatten gå på det, men jeg synes ikke, at det er lykkedes særlig godt for dem, der har prøvet det.

Det er ikke kurderne, som jeg sagde før, vi diskuterer; jeg tror, at vi alle sammen er enige i, at der ikke er et menneske, der kan være i tvivl om, at de er flygtninge i nød. Men der er mange af de flygtninge, som er kommet til Danmark, som vi synes har helt, helt urimelige forhold – plus det andet problem, for vi politikere er meget tilbøjelige til at blande problemerne sammen, sådan at vi blander indvandrere og flygt-